

frederik peeters

PÍNDOLES **BLAVES**

ASTIBERRI

...M'IMAGINO FORÇA BÉ UN HOME D'UNS TRENTA ANYS UNA MICA PEDANT, AMB QUATRE CANES I ULLERES
TINTADES D'UN BLAU VERDÓS, RASCANT-SE LA BARBA DE TRES DIES DIENT-ME: "OH... JA SAPS, A LA LLARGA,
NOVA YORK É COM UN POBLE..."

...MM... DONCS IMAGINEU-VOS GINEBRA...

PASSEU-HI VINT ANYS I US PREGUNTAREU, COM ENCARA PODEN QUEDAR DESCONEGUTS
AMB CARES TANT FAMILIARS... PROBABLEMENT PERQUÈ LES CIUTATS GENEREN
PERMANENTMENT DESCONEGUTS...

...EN EL TRANSCURS D'UNA RESPIRACIÓ LENTA I VITAL...

AQUELL REDUÏT GRUP DE GENT QUE JA RESULTA FAMILIAR DES DE LA PRIMERA TROBADA...
QUE MAI ET SORPRÈN TROBAR-TE'LS CASUALMENT A UNA VORA DEL CARRER...
I AMB QUI NO ET SORPRÈN PENSAR MENTRE ESCOLTES MÚSICA...

L'ESTIU... M'ENCANTA L'ESTIU... VA SER FA SIS O SET ANYS EN UN DELS RICS MUNICIPIS DEL CANTÓ...
UN XALET AMB PISCINA A LA VORA DEL LLAC... ELS SEUS PARES DEVIEN SER DE VIATGE... UNA D'AQUELLES
NITS LLEUGERAMENT DESENFRENADES ON LA DISTINTIVA JOVENTUT GINEBRINA GAUDEIX DELS SEUS PRIVILEGIS...
ERA DE NIT I FEIA CALOR...

NO RECORDO QUE FEIA JO ALLÀ... SENS DUBTE DE CASUALITAT... EN AQUELLA ÈPOCA, ERA HABITUAL QUE PASSÉS... DEVIA SER-HÍ EL GUYVES, GARANT D'EXCESSOS PSICOTRÒPICS...

L'ÀLEX, GARANT D'EXCESSOS INTEL·LECTUALS...

...I DUES MENES DE BOGES FURIOSOS, LA CATÍ I LA GUITÍ... LA GUITÍ ES GERMANA DEL GUYVES... ÉREM A CASA SEVA...

FINS AQUÍ RES EN PARTICULAR... M'AGRADAVA LA CATÍ... M'IMPRESSIONAVA...

EN UN TRES I NO RES, JA EREN A L'AIGUA... SENSE VACIL·LAR... I LLAVORS... VAIG TENIR UNA VISIÓ... QUAN LA CATÍ VA EMERGIR...

LA DESCARADA ANAVA DESPULLADA SOTA UNA SAMARRETA BLANCA...

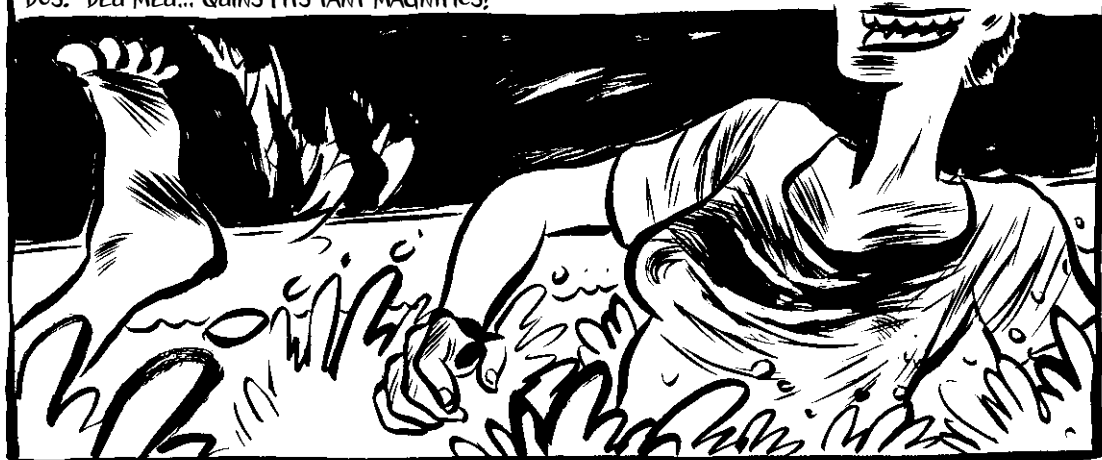
DE PRIMERES EM VAIG DIR DUES COSES...

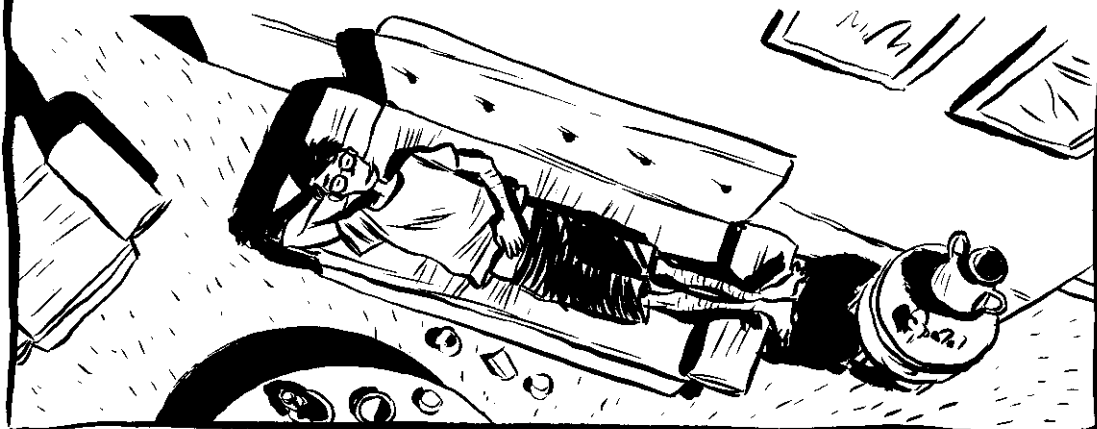
UN: "QUINA MENA DE NOÏA ES PERMET BEURE XAMPANY EN UNA PISCINA AMB UNA SAMARRETA MULLADA MANTENINT CLASSE I BON GUST?"...

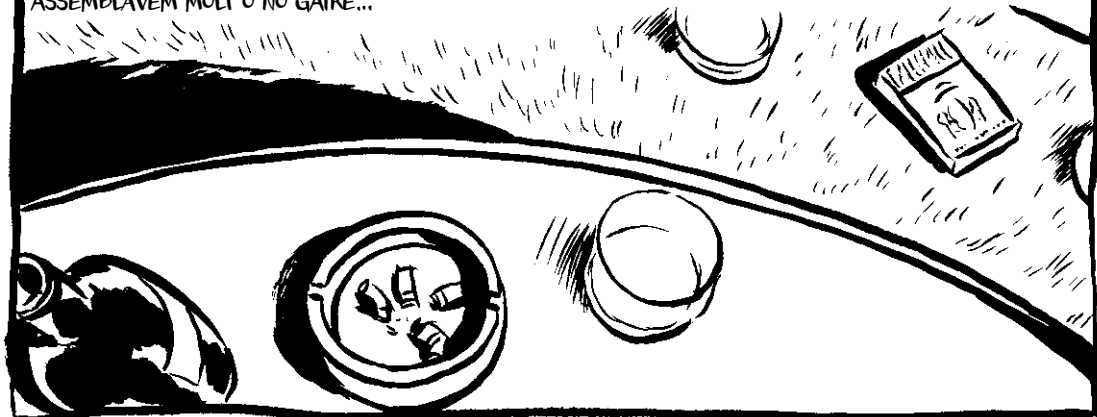
DOS: "DEU MEU... QUINS PÍTS TANT MAGNÍFICS!"

MÉS TARD, ELLA VA DESAPARÈIXER AMB EL GUIYVES, I LA GUÍTI AMB L'ÀLEX... I JO, ESTAVA AMB ALGÚ A LLAVORES? NO ME'N RECORDO... EN QUALSEVOL CAS, VAIG ACABAR LA NIT EN UN SOFÀ DE CUIR BEIX SUPERTOLI...

JO HAVIA DE TENIR D'NOU ANYS, ELLA VINT-I-UN... NO SABIA TAN SOLS SI S'HAVIA FIXAT EN MÍ... POTSER HAVIEM PARLAT... SEGURAMENT JO HAVIA TARTAMUDEJAT... RECORDO HAVER-ME PREGUNTAT SI ENS ASSEMBLÀVEM MOLT O NO GAIRE...

AQUELLA NIT HAURIA D'HAVER-SE PERDUT EN EL OBLIT, COM MOLTES ALTRES... PERÒ PER VARIES RAONS, HA QUEDAT MARCADA COM UN DELS EMBLEMES DE LA MEVA POST ADOLESCÈNCIA...

EE... HM...
DISCULPI...

DISCULPI,
SENYORA...

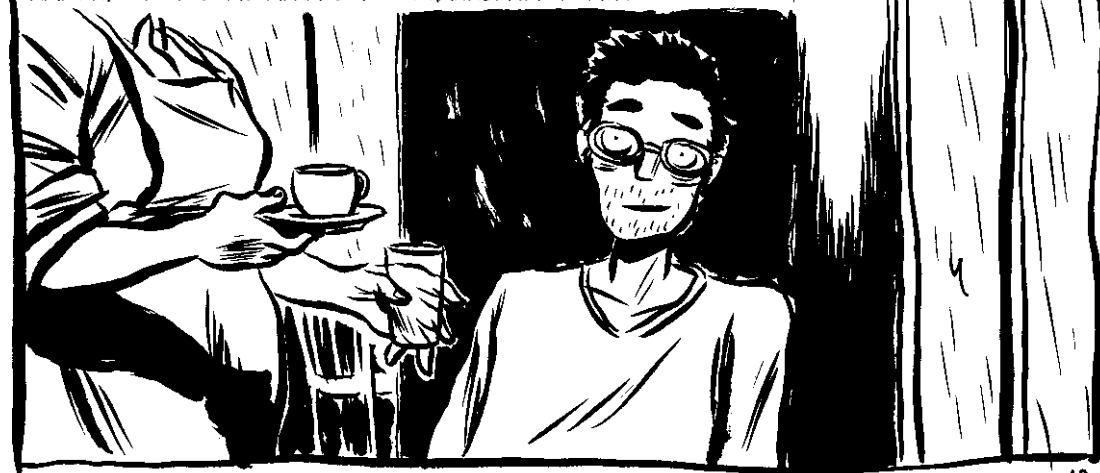
SÍ US
PLAU!...

EN ELS ANYS POSTERIORS LA VAIG VEURE RARAMENT... UN COP AL ANY COM A MOLT...

...AL RÍTME DE LES CASUALITATS QUE ORGANITZA LA CIUTAT...

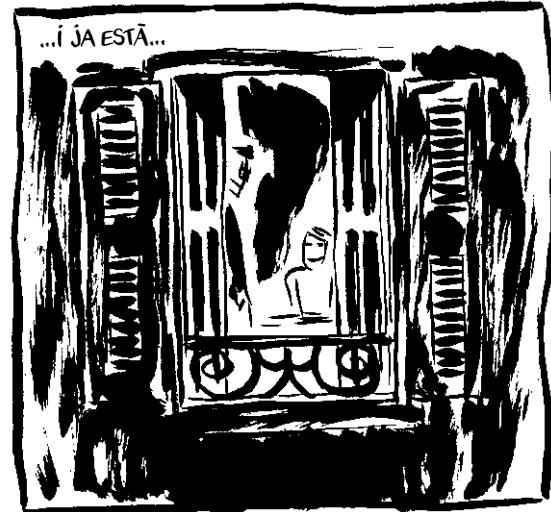

...AL SEGON COP CONCRETAMENT QUAN EM DIRIGIA A CASA L'ÀLEX (UN ALTRE)...
UN ANY DESPRÉS, MES HO MENYS...

... VA ESTAR BÉ... COM UNA BOMBOLLA DE SABÓ...

